

Top Story Deception

Mikä on dispensationalistisen teologian voimakkaan halveksunnan taustalla?

What Is Behind The Intense Disdain For Dispensational Theology?

By [Dean Dwyer](#), August 4, 2025

(Photo: CommonsSpace Images)

"On tulossa loistavan pimeää." Nämä sanat lausui yksi suosikkisaarnaajistani, Adrian Rogers. Jonakin päivänä, ehkä pian, pääsen tapaamaan pastori Rogers'in. Emme kuitenkaan puhu siitä, kuinka pimeää on. Kun Jumalan profeetallinen ohjelma toteuttaa Ilm. 21. luvun tapahtumat, me molemmat iloitsimme siitä Uudessa Jerusalemissa: *"Eikä kaupunki tarvitse valoksensa aurinkoa eikä kuuta; sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa. Ja kansat tulevat vaeltamaan sen valkeudessa, ja maan kuninkaat vievät sinne kunniansa. Eikä sen portteja suljeta päivällä, ja yötä ei siellä ole."* (Ilm. 21:23–25).

Käytä hetki aikaa verkossa kristillisten palvelutyöjärjestöjen ja maallikoiden sisällön tarkasteluun ja huomaat suuren halveksunnan dispensationalistista teologiaa kohtaan. Syytös, jota jatkuvasti heitetään dispensationalisteja kohti, on se, että me innostumme, kun maailmaan

iskee tragedia, koska se tarkoittaa, että ”pakomme” on aina vain lähempänä. Itseasiassa he vääristävät pastori Rogers.in sanat tarkoittamaan, että me juhlimme katastrofia. Mutta onko tämä oikeudenmukainen ja tarkka arvio dispensationalistisesta teologiasta?

Tässä artikkelissa hahmotellaan dispensationalistisen teologian periaatteet yrittäessämme ymmärtää, miksi jotkut kristityt vastustavat niin voimakkaasti tätä tulkintamenetelmää.

Dispensationalismin ensimmäinen periaate – tulkinta

Vaikka dispensationalistisella teologialla on paljon arvostelijoita, se on vain teologinen järjestelmä, joka soveltaa kirjaimellista, kieliopillista ja historiallista lähestymistapaa Jumalan Sanaan. Eli tarkemmin sanottuna dispensationalismi on seuraus johdonmukaisesta, kirjaimellisesta lähestymistavasta Raamattuun. Maailmankuulu professori ja teologi Renald Showers kirjoitti: ”Dispensationalistinen teologia voitaisiin hyvin yksinkertaisesti määritellä seuraavasti: Dispensationalistinen teologia on teologinen järjestelmä, joka pyrkii kehittämään Raamatun historianfilosofiaa Jumalan suvereenin hallinnon pohjalta. Se edustaa koko Raamattua ja historiaa Jumalan hallituskauden useiden ajanjaksojen eli dispensaatioiden kattamana.” Siksi dispensationalismi edustaa pelkästään teologista järjestelmää, joka perustuu siihen, miten uskomme Jumalan toimineen ihmiskunnan asioissa kautta aikojen ja verrattuna muihin tulkintatapoihin dispensationalistit ottavat tekstin kirjaimellisemmin.

Uudessa Testamentissa sanalla ”armotalous (engl. dispensation)” käännetty sana on kreikan ”oikonomia”, joka on kahden sanan yhdistelmä: ”oikos”, joka tarkoittaa ”talo”, ja ”nomos”, joka tarkoittaa ”jakaa (engl. dispense), johtaa (engl. manage) tai hallita (engl. hold sway)”. Siksi sana tarkoittaa kirjaimellisesti ”talon hallintoa” tai kuten pastori Andy Woods usein sanoo, ”talon sääntöjä”. No niin, kuka asettaa säännöt taloudessa? Omistaja! Raamattu sanoo hyvin selvästi, että maa on Herran, mutta varmuuden vuoksi lainaan jaetta Ps. 24:1: *”Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.”* Siksi armotalous (dispensation) on erityinen tapa, jolla Jumala hallinnoi maailmaa, samalla kun Hän vähitellen toteuttaa tarkoitustaan maailmanhistorialle.

Monet, jotka vastustavat tätä opetusta, väittävät, että dispensationalismi ”pilkkoo Raamatun”, ja syyttävät meitä siten Jumalan pelastussuunnitelman jakamisesta, mikä johtaa raamatullisen yhtenäisyyden tuhoon. Jokainen etulinjan työssä oleva, jonka dispensationalistista teologiaa on kyseenalaistettu, on kuullut tämän väitteen lähes sanasta sanaan. Syytös on, että olemme antaneet dispensationalistisen teologian hajottaa ja häiritä Jumalan suunnitelman selkeää ilmoitusta kautta aikojen ottamalla käyttöön keinotekoinen jako nimeltä "dispensaatiot". Jälleen kerran syytös on perusteeton. Jokaisen armotalouskauden aikana, kun ihmiskunta koetellaan, se epäonnistuu ja kärsii tuomion, yhdistävä ja tärkein tekijä on se, että Jumala kirkastuu osoittaessaan armoa ihmiskunnan toistuvista epäonnistumisista huolimatta.

Tämän sanottuani, vaikka armo on edelleen tärkein tekijä Jumalan suhteissa kuolevaisiin ihmisiin tuhatvuotisessa valtakunnassa, armo ei ole hallitseva tekijä. Ihmisten (kuolevaisissa ruumiissa olevien) vastuulla seitsemännessä dispensaatiossa on totella Jumalaa omantunnon, ihmisen hallituksen ja Kristuksen teokraattisen hallinnon perusteella. Ulkoinen kapina tullaan käsittelemään nopeasti ja ankarasti (Jes. 11:3-4) ja ne kansat, jotka kieltäytyvät menemästä Jerusalemiin palvomaan Kuningasta ja viettämään lehtimajajuhlaa, tullaan rankaisemaan (Sak. 14:16-19).

Dispensationalismin toinen periaate – Doksologia (Veisuu)

Monet tarkastelevat Raamattua pelastuksen näkökulmasta ja jättävät täysin huomiotta sen, että meitä vetää puoleensa suurempi tarkoitus – Jumalan kunnia. Kuten Charles Ryrie totesi jokaisesta aikakaudesta: ”Erottavat piirteet ovat Jumalan luomia, samankaltaiset piirteet ovat Jumalan säilyttämiä ja koko ohjelman yleinen tarkoitus on Jumalan kunnia.”

Vaikka ihmiskunnan pelastus on äärimmäisen tärkeä, se toteutuu osana laajempaa Jumalan kirkastamisen tarkoitusta, joka ilmenee historian eri dispensaatioiden hallintojärjestelyissä. Charles Ryrie'tä lainaten: *”Dispensationalismin kolmas ehdoton edellytys . . . koskee Jumalan perimmäistä tarkoitusta maailmassa. Käytännössä liittoteologi tekee tästä*

tarkoituksesta pelastuksen ja dispensationalisti sanoo, että tarkoitus on laajempi, nimittäin Jumalan kunnia. Dispensationalistille Jumalan soteriologinen eli pelastusopillinen ohjelma ei ole ainoa ohjelma, vaan yksi keino, jota Jumala käyttää itsensä kirkastamiseksi. Raamattu ei ole ihmiskeskeinen, ikäänkuin pelastus olisi sen pääteema, vaan se on Jumalakeskeinen, koska Hänen kunniansa on keskiö.”

Dispensationalismin kolmas periaate – Israelin ja seurakunnan ero

Toisesta periaatteesta jatkaen dispensationalismi näkee Jumalan tarkoitukset Israelin ja seurakunnan suhteen erillisinä historiallisina suunnitelmina, joiden tarkoitus on tuoda Hänelle kunniaa kummankin tarkoituksen toteutuessa. Toisin sanoen, emme kirjoita ”Israel” muotoon k-i-r-k-k-o. Jos ei erotella kohtia, joissa Jumala on selvästi tekemisissä joko Israelin tai seurakunnan kanssa, seurauksena on näiden kahden ohjelman virheellinen yhdistäminen.

Kuten arvostettu teologi Thomas Ice kerran kirjoitti: ”Jumalan suunnitelma historian suhteen sisältää tarkoituksen Aabrahamin, lisäkin ja Jaakobin jälkeläisille, eli Israelille. Tämä Israelia koskeva suunnitelma sisältää lupaukset siitä, että he saavat Israelin maan, saavat jälkeläisiä ja tulevat olemaan maailmanlaajuinen siunaus kansoille. Monet Israelin kansalle annetut lupaukset koskevat tulevaisuutta, joten Jumala ei ole vielä lopettanut työtään Israelin kanssa.”

Lopuksi

Kuten olen lyhyesti huomauttanut, eri dispensaatiot ovat erilaisia tapoja, joilla Jumala hallinnoi maailmaa. On kuitenkin äärimmäisen tärkeää selventää, etteivät ne edusta erilaisia pelastuksen tapoja (kuten jotkut dispensationalismin kriitikot syyttävät meidän edistävän). Kautta historian Jumala on käyttänyt useita dispensaatioita, mutta vain yhtä pelastuksen tietä – yksin armosta, yksin uskon kautta. Kuten John Walvoord toteaa: ”Jokaisessa dispensaatiossa pelastus on armosta uskon kautta, ja sen on mahdollistanut Kristuksen kuolema.” Dispensaatioilla on monenlaisia vaatimuksia ihmisen käyttäytymiselle, mutta pelastus on aina Jumalan armosta.” Tätä näkemystä on vahvistanut pastori Andy Woods, joka

haastattelussa sanoi: ”Pelastus on aina ollut yksin uskosta yksin Kristukseen. Se on Vanhassa Testamentissa.” He eivät tunteneet nimeä ’Kristus’, mutta he katsoivat eteenpäin tulevaan Messiaaseen, kun taas me tunnemme nimen Jeesus ja katsomme uskon kautta taaksepäin tulevaan Messiaaseen. Se ei koskaan muutu, mutta Jumalan tarkoitusten toteuttaminen muuttui noin seitsemän kertaa. Sitä tarkoitetaan dispensaatiolla eli armotalouskaudella eli talosäännöillä (house rules). Jos tätä käsitettä ei tunnusteta, se johtaa laajamittaiseen hämmennykseen, kun yrität tutkia ja tulkita koko Raamattua.”

John Walvoord'ilta kysyttiin kerran hänen näkemystään seurakunnan suurimmasta teologisesta haasteesta. Osa hänen vastaustaan oli: ”se hermeneuttinen ongelma, että Raamattua, varsinkaan profeetallisia kohtia, ei tulkita kirjaimellisesti.” Nykyään seurakunnan on vallannut ajatus, että profetioita ei voi tulkita kirjaimellisesti. Joka päivä näyttää siltä, että dispensationalistisen teologian kriitikoiden määrä kasvaa ja halveksunta meitä kohtaan, jotka puolustamme dispensationalismin kolmea periaatetta.

Vastauksena jatkuvaan kritiikkiin rakastettu sisaremmme Kristuksessa Jan Markell kirjoitti kerran: ”Kuinka kätevää viholliselta onkaan hämärtää dispensationalistisen opetuksen taustalla oleva terve teologia ja saada ihmiset miettimään, onko kaikki profetia historiaa, kirkko Israel ja että eksymme, jos ajattelemme, että ’tarkoituksemme’ on uskoa terveeseen profetian opetukseen, koska se on vain harhautusta.”

Sensijaan, että olisi esteenä Jumalan Sanan oikealle ymmärtämiselle, kuten kriitikkomme usein väittävät, me uskomme, että dispensationalistinen teologia on oikea lähestymistapa ja tulkinta Raamatulle.

*Dean Dwyer is a **Harbinger's Daily** Contributor who h**Eiser Street Baptist Church** has served for over 20 years as Pastor and President of in Queensland, Australia.*